

Portugāles Republika joprojām nav veikusi pasākumus, kas tai bija jāveic attiecībā uz uzņēmējiem, kuriem tā ir piemērojusi tiesību normas, kas ir pretrunā EKL 28. un 30. pantam.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Unabhangiger Finanzsenat, Auenstelle Graz (Austrija) 2007. gada 9. oktobra rīkojumu — Veli Elshani/Hauptzollamt Linz

(Lieta C-459/07)

(2007/C 297/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Prasība, kas celta 2007. gada 10. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-458/07)

(2007/C 297/48)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Andrade un G. Braun)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nenodrošinot to, lai lietotājiem faktiski būtu pieejama vismaz viena visaptveroša gadagrāmata un vismaz viens visaptverošs telefona uzziņu dienests atbilstoši 5. panta 1. un 2. punkta, kā arī 25. panta 1. un 3. punkta noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (¹), Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva, un

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Portugālē, Vodafone abonenti, kas ir izrādījuši vēlēšanos iekļaut savu vārdu vispārējo pakalpojumu gadagrāmatā, tajā joprojām nav norādīti.

Reglamentējošā iestāde, ANACOM, joprojām nav pieņēmusi lēmumu par attiecīgās informācijas sniegšanas formu un kārtību. Atbildība par pašreizējo tiesisko situāciju ir jāuzņemas Portugālei.

(¹) OV L 108, 51. lpp.

Iesniedzējtiesa

Unabhangiger Finanzsenat, Auenstelle Graz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Veli Elshani

Atbildētāja: Hauptzollamt Linz

Prejudiciālie jautājumi

1) Attiecībā uz Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas Nr. 2913/92 (¹) par Kopienas Muitas Kodeksa izveidi (turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”) 233. panta pirmās daļas d) apakšpunktā paredzētajām faktiskajām situācijām, kad [parāds] tiek dzēsts, nav jāņem vērā muitas parāda rašanās brīdis, bet gan laika posms pēc muitas parāda rašanās, tādēļ, ka tā priekšnoteikums ir muitas parāds, kas “rodas” saskaņā ar Muitas kodeksa 202. pantu.

Vai vārdi “sakarā ar to nelikumīgu ievēšanu” Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi,

— ka preču ievēšana Kopienas muitas teritorijā, par ko saskaņā ar Muitas kodeksa 202. pantu rodas muitas parāds, beidzas jau ar to ievēšanu robežas muitas punktā vai citā muitas iestāžu norādītā vietā, bet, vēlākais, ar robežas muitas punkta vai citas muitas dienestu norādītas vietas atstāšanu, tādēļ, ka preces ir nokļuvušas muitas teritorijas iekšienē un pēc šī brīža preču aizturēšana un konfiskācija vairāk nevar būt pamats muitas parāda dzēšanai,

vai arī ir jāinterpretē tādējādi,

— ka preču ievēšana Kopienas muitas teritorijā, par ko saskaņā ar Muitas kodeksa 202. pantu rodas muitas parāds, aplūkojot to no ekonomiskā aspekta, turpinās tik ilgi, cik ilgi vēl turpinās to pārvadāšana kā vienots dzīves process, kas laika ziņā seko preces ievēšanai muitas teritorijā; tāpat preces vēl nav sasniegušas galamērķa vietu un neatrodas miera stāvoklī un preču aizturēšana un konfiskācija vēl līdz šim brīdim var būt pamats muitas parāda dzēšanai?

2) Pretlikumīgas rīcības gadījumā Muitas kodeksa 202. panta izpratnē, ko atklāj [preču] ieviešanas brīdī, muitas parāds bez atrunām tiek dzēsts. Turpretim preču aizturēšana brīdī, kad preces tiek izņemtas no muitas uzraudzības, kas ir pretlikumīga rīcība Muitas kodeksa 203. panta izpratnē, nav pamats muitas parāda tūlītējai dzēšanai.

Vai Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī skaidri noteiktā muitas parāda dzēšana, kas ierobežota līdz Muitas kodeksa 202. pantā paredzētajiem parāda rašanās gadījumiem, tomēr atbilst vienlīdzīgas attieksmes pret prettiesiskām darbībām principam?

(¹) OV L 302, 1. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 22. oktobrī ierosinājusi Coats Holdings Ltd un J&P Coats Ltd par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-36/05 Coats Holdings Ltd un J&P Coats Ltd/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-468/07 P)

(2007/C 297/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Coats Holdings Ltd un J&P Coats Ltd (pārstāvji — W. Sibree un C. Jeffs, Solicitors)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījums:

— samazināt Coats uzlikto naudas sodu, i) ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu un ii) ņemot vērā lielu daļu Komisijas atzinumu, ko Pirmās instances tiesa atcēla un kas samazina pārkāpuma smagumu, bet pastiprina atbildību mīkstināšanu apstākļus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, atceļot Komisijas faktiskos atzinumus par 81. panta pārkāpumiem, izņemot vienu nesvarīgu atzinumu, un it īpaši atceļot Komisijas galveno atzinumu, ka Coats bija vienlīdz aktīva trīspusējās vienošanās dalībniece, Pirmās instances tiesa neesot piemērojusi vienlīdzīgas

attieksmes principu un ir samazinājusi Coats uzlikto naudas soda apmēru tikai par 20 procentiem.

Pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, samazinot naudas sodu atbildību mīkstināšanu apstākļu dēļ, nav ņēmusi vērā visus tās atcēltā lēmuma faktus.

Prasība, kas celta 2007. gada 25. oktobrī — Eiropas Parlaments/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-474/07)

(2007/C 297/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — K. Bradley un U. Rosslein)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 31. jūlija Regulu (EK) Nr. 915/2007 (¹), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 622/2003, ar ko nosaka pasākumus kopēju pamatstandartu īstenošanai aviācijas drošības jomā, un
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlaments kā otrs likumdevējs līdzās Padomei 2002. gadā nolēma nublicēt atsevišķus īstenošanas pasākumus aviācijas drošības jomā. Prasītājs apgalvo, ka Komisija šo noteikumu ir piemērojusi nepareizi, sistemātiski nublicējot īstenošanas pasākumus, kurus nav nepieciešams turēt slepenībā. Pieņemot Regulu Nr. 915/2007, Komisija ir nepareizi interpretējusi savas pilnvaras saskaņā ar Regulu Nr. 2320/2002, ir pārkāpusi EKL 254. pantu, kā arī demokrātijas, atklātības un tiesību aktu pieejamības principus, ir radījusi juridisko nenoteiktību, kā arī nav norādījusi pamatojumu.

(¹) OV L 200, 3. lpp.